

ליה חולק בההוא עלמא. וזה הוא דתרגם אונקלום
 (דברים ז) ומישלים לשונאיו וגוי, ומישלים לשנאותי טבון
 לאינו עבדין וגוי (אייה). ובגין לכך היה ופה דאברה
 פדר איה רחימא דקדשא בריך הוא, והני מילוי
 לכך בדק ולא אשכח הווא בידיה דאתגעש עלייה.

הַכָּא אית לְאִסְתַּבֵּלָא בְּכֶפֶה סְטְרִין. חֲדָה, הַהָא
חַמִינָן דְשִׁבְגַּתָּא לֹא שְׂרִיא בָּאָתָר עַצְיבָו אֶלָּא
בָּאָתָר דְאִית בֵּיה חַדּוֹה. אֵי חַדּוֹה לִית בֵּיה, לֹא
שְׂרִיא שִׁבְגַּתָּא בְּהַחְזָא אָתָר. בָּמָה דָאָת אָמֵר, (מלכימ
ב) וַעֲתָה קָחוּ לֵי מְנֻגָּן וְהִיה בְּגַעַן הַמְנֻגָּן וַתָּהִי עַלְיוֹ
יד יְיָ, הַהָא שִׁבְגַּתָּא וְקָדָאי לֹא שְׂרִיא בָּאָתָר עַצְיבָו.
מְגַלֵּן מַיעֲקָב. דְבָגִין הַדּוֹה עַצְיב עַלְיהָ דִיּוֹסְפָּ
אִסְתַּלְקָת שִׁבְגַּתָּא מַנְיָה, פִיְנוּ דָאָתָא לִיה חַדּוֹה
דְבָשָׂוֶה דִיּוֹסְפָּ מִיד וַתָּהִי רֹוח יַעֲקָב אֲבִיכָם. הַבָּא

לשון הקודש

שְׁתִּרְגָּם אֲוֹנְקָלִים (דברים ז) וּמְשֻׁלָּם לְשֹׂנְאֵי וָנוּ – מְשֻׁלָּם לְשֹׂנְאֵי טּוֹבָה שַׁחַם עוֹשִׂים (והוא), וּמְשֻׁוּם כֵּד אֶזְרָן צְדִיק שָׁגַבְרָן תִּמְיד הָוָא אֲהֹוב שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא. וְהַדְּבָרִים הַלְּלוּי פְּשָׁבְדָק, וְלֹא מֵצָא חַטָּאת בִּירוּ שָׁגַעַנְשׁ עַלְיוֹ.

כִּאן יֵשׁ לְהַסְתִּבֵּל בְּכֶפֶת צְדִיקִים, אַחֲרֵי שְׁחַנָּה רָאינוּ שְׁאֵין הַשְׁכִינָה שָׂוֶה הַשְׁמָחָה עַל בְּשָׂוֶר יוֹסֵף, מִיד וְתַחַי הַסְּתַלְקָה מִפְנוּ שְׁכִינָה. בֵּין שְׁבָאָה לוּ –

בְּהָאִי זֶפַחַת דְּאַתְּבָרְכֵי פִּינְזָן דְּאַיְהָוּ חַלְשָׁא וְאַתְּבָרְכֵי בְּמַכְאֹבִין, אָן הַזָּא חַדְוָה דְּהָא אַיְהָוּ בְּעַצְיכָבוּ וְלִיתְעַמְּיהָ חַדְוָה כָּלָל.

וְתַדְעַדְעַד דְּהָא חַמְינְזָן כִּמְהָ רְחִימִין הָוּ צְדִיקִיא קְמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא וְלֹא אַתְּבָרְכוּ בְּמַרְעִין וְלֹא בְּמַכְאֹבִין וְלֹא אַתְּחַלֵּשׁ גֻּפָּא דְּלָהּוּן לְעַלְמִין. אַמְּאי לֹאוּ אַלְיַזְבָּא לְאַלְיַזְבָּא, דְּאַלְיַזְבָּא אַתְּבָרְכוּ וְאַלְיַזְבָּא קְיִימִי בְּגַוְפִּיְהוּ בְּדִקָּא יָאֹות.

וְאִם תֹּאמֶר דְּהָא אַלְיַזְבָּא דְּקִיְמָוּ בְּקִיְמָא בְּדִקָּא יָאֹות, בְּגַיְן דְּאַנְיַזְבָּא צְדִיקִי בְּגַיְן צְדִיקִי אַיְנָהוּ, כִּמְהָ דְּאַזְקָמָה. וְאַלְיַזְבָּא אַחֲרַגְעַן צְדִיקִי וְלֹאוּ בְּגַיְן צְדִיקִי, הָא קָא חַמְינְזָן צְדִיקִי בְּגַיְן צְדִיקִי, דְּהָא אַבּוֹי דְּדִין זֶבָּא בָּר זֶבָּא, וְאַיְהָוּ זֶבָּא. אַמְּאי אַתְּבָרְגוּפִיהָ בְּמַכְאֹבִין וְכָל יוֹמָיו בְּצָעֵרָא.

לשון הקידוש

בְּנוֹפָם בְּרָאוּי?
וְאִם תֹּאמֶר שְׁהָנָה אַלְהָ שְׁעַמְדוּ בְּקִיּוּם
בְּרָאוּי מִשּׁוּם שְׁהָם צְדִיקִים בְּגַיְן צְדִיקִים
הָם, בָּמוֹ שְׁבָאַרוּהָג, וְאַלְוּ הָאֶתְרִים
צְדִיקִים וְלֹא בְּגַיְן צְדִיקִים – הָנָה בְּרָאוּי
צְדִיקִים בְּגַיְן צְדִיקִים, שְׁהָנָה אַבּוֹי שְׁלַזְה
צְדִיקִן בְּן צְדִיקִן, וְהָא צְדִיקִן, לִמְהָ נְשָׁבָר
גַּנוֹפָם בְּמַכְאֹבִים וְכָל יוֹמָיו בְּצָעֵר?

רֹוח יְעַקְבָּ אֶבְיָהָם. בְּאָנוּ בְּצִדְיקִים הָעוֹה
שְׁנְשָׁבָר, בְּיַזְבָּא שְׁהָוָא חַלְשׁ וְנְשָׁבָר
בְּמַכְאֹבִים, אִיפָּה הַשְּׁמָחָה? שְׁהָרִי הָוָא
בְּצָעֵב וְאַיְן עַמּוֹ בְּלָל שְׁמָחָה.
וְאַחֲרֵי – שְׁהָנָה רְאַינוּ כִּמְהָ אֶחָדִים הַיִּזְרָעֵליִים
צְדִיקִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא
נְשָׁבָר בְּחַלְלָהִים וְלֹא בְּמַכְאֹבִים, וְלֹא
נְחַלֵּשׁ גַּנוֹפָם לְעוֹלָמִים, לִמְהָ לֹא אַלְהָ
כְּאַלְהָ – שְׁאַלְהָ נְשָׁבָר, וְאַלְהָ עַמְּדִים

אֲלֹא הַכָּא רֹא אֵיתָו, הַהָּא כֶּל עֹזְבּוֹ דִּקְוִידְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא בְּקֻשּׁוֹט וַיַּבּוּ (איוב לד) כִּי פָעֵל אָדָם
יִשְׁלַּם לוֹ וּבָאָרֶחֶת אִישׁ יִמְצָאנוּ. אֲשֶׁר חָנָא בְּסֶפֶרִי
קְדָמָאי רֹא חָדָא, וְלִגְבִּיהֶה רֹא אַחֲרָא חָד דָא
תְּרִין, הַהָּא אִית זִמְנֵינוּ דְסִיחָרָא אֵיתָי בְּפָגִימָיו וְשִׁרְיָא
בְּדִינָא וְשִׁמְשָׁא לֹא אִשְׁתְּבַחַ גַּבָּה. וּבְכָל זִמְנָא וּבְכָל
שְׁעַתָּא אִית לָה לְאַפְקָא נִשְׁמַתֵּין בְּבָנֵי נִשָּׁא בְּמָה
דְּלִקְתָּא בְּקְדָמִיתָא, וְאַפְיקָת לֹזָן הַשְׂתָּא בְּזִמְנָא דָא
קִיְמָא בְּדִינָא. הָאֵי מָאן דְּנִקְיִיט לָה בְּהָזָא זִמְנָא
לִיהְיוֹי תְּדִיר בְּגַרְיעָוָתָא, וּמְסִגְנוֹתָא אַזְלָא לִגְבִּיהֶה,
וְאַתְּבָר תְּדִיר בְּדִינָא כֶּל יוֹמָיו דְּבָר נִשׁ בֵּין חִיּוֹבָא
בֵּין זַפְאָה. בָּר דְּצִלוֹתָא בְּטִיל כֶּל גַּזְרִי דִינָיו וְיִכְיַל
לְסַלְקָא בְּצִלוֹתָא.

וְהַהְיוֹא זִמְנָא דְּקִיְמָא הַהְיוֹא דָרְגָא בְּשָׁלִימָנוּ, וְהַהְיוֹא

לשון הקידוש

אֲלֹא בָּאן הוּא סָוד, שְׁהָנָה כֶּל מַעֲשֵׂי
הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶמֶת וְצִדְקָה, (איוב לד)
כִּי פָעֵל אָדָם יִשְׁלַּם לוֹ וּבָאָרֶחֶת אִישׁ
יִמְצָאנוּ. מַצְאָנוּ בְּסֶפֶרִי הַרְאָשׁוֹנִים סָוד
אֶחָד, וְאֶצְלָוּ סָוד אֶחָר אֶחָד שְׁהָוָא
שְׁנִים, שְׁהָרִי יִשׁ לְפָעָמִים שְׁהָלְבָנָה
בְּחַפְרוֹן וְשָׂרָה בְּדִין וְאֵין הַשְׁמָשׁ נִמְצָא
אֶצְלָהֶה, וּבְכָל זָמָן וּבְכָל שָׁעה יִשׁ לָה
לְהַזְצִיא נִשְׁמוֹת לְבָנֵי אָדָם בָּמוֹ שְׁלַקְתָּה

נָהָר דְּנֶגֶד וְנֶפֶיך אֲשַׁתְּמִשׁ בָּה, כְּדִין הַהִיא נְשִׁמְתָּא
דְּנֶפֶקְתָּ וְאֲתִדְבְּקָתָ בֵּיה בְּהַהְוָא בָּר נֶשׁ, הַהְוָא בָּר
נֶשׁ אֲשַׁתְּלִים בְּכָלָא בְּעֹזֶתֶרֶא בְּבָנִין בְּשַׁלִּימָו דְּגֻפָּא.

וְכָלָא בָּגִין (דף קפ"א ע"א) הַהְוָא מִזְלָא דְּנֶגֶד וְנֶפֶיך
וְאֲתִחְבָּר בְּהַהְוָא דְּרָגָא לְאֲשַׁתְּלִמָּא בֵּיה
וְלֹא תִּבְרַכָּא מְגִיה, וַעֲלֵ דָא כָּלָא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא.
וַעֲלֵ דָא תְּגִינָן, בָּנִי חַי וְמַזְוִינִי לֹאו בְּזִכּוֹתָא תְּלִיא
מְלִתָּא אֶלָּא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא. דְּהָא בְּזִכּוֹתָא לֹאו
אִיהוּ אֶלָּא עַד דְּאַתְמִילָא וְאֲתִגְהִיר מִן מִזְלָא.

וּבָגִין כֵּד כָּל אִינּוֹ דְאַתְבָּרוּ בְּהָאי עַלְמָא וְאַינּוֹ
וּפְאֵי קְשׁוֹט, כָּלְהוּ אַתְבָּרוּ בְּהָאי עַלְמָא
וְאֲתָהָנוּ בְּדִינָא. מָאִ טַעַמָּא, בָּגִין דְּהַהִיא נְפִשָּׁא
גַּרְמָא לְהָוּ, וַעֲלֵ דָא חַיִם עַלְיִיחּוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעַלְמָא דְּאַתִּי.

לשון הקודש

בְּמַזְלָא הַדָּבָר תָּלִוי, שְׁהָרִי בְּכוֹת אִינוּ
אֶלָּא עַד שְׁמַתְמַלְאָת וּמַאֲירָה מִן הַפְּזִיל.
וּמְשׁוּם כֵּה, כָּל אָזְתָּם שְׁנַשְׁבָּרוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְהָם צְדִיקִי אֶمֶת, כָּלָם נְשַׁבְּרִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנְדוּנִים בְּדִין. מָה הַטָּעַם?
מְשׁוּם שָׁאוֹתָה הַגְּנִיפָּה גַּרְמָה לָהֶם, וַעֲלֵ כֵּן
חַס עַלְיָהָם הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא.

מְשַׁתְמִישׁ בָּה, אָוֹ אָוֹתָה הַגְּנִיפָּה שִׁיצְעָה
וְנֶרְבָּקָה בּוּ בְּאָוֹתוֹ הָאָרֶם, אָוֹתוֹ הָאָדָם
מְשֻׁלָּם בְּכָל - בְּעָשָׂר, בְּבָנִים וּבְשִׁלְמוֹת
הַגְּנִיפָּה.

וְחַפֵּל מְשׁוּם אָוֹתוֹ הַפְּזִיל שְׁשׁוֹפֵעַ וַיּוֹצֵא
וּמְתִחְבָּר בְּאָוֹתָה הַדָּרְגָּה לְהַשְׁתְּלִים בּוּ
וְלֹהַתְבָּרֶךְ מְפֻנָּה, וַעֲלֵ כֵּן הַכָּל בְּמַזְלָא
הַדָּבָר תָּלִוי. וַעֲלֵ כֵּן שְׁנִינוּ, בְּנִים, חַיִם
וּמַזְוֹנוֹת - לֹא בְּכוֹתָה תָּלוּיָם, אֶלָּא

רַבִּי אֶלעָזֶר אמר, כל מה דעביד קדשא בריך הוא בדין איהו, בגין לדבאה לה היא נפשא לאיתאה לה לעלמא דאתה. (ובגין לכך קדשא בריך הוא כל עבדיו נ"א בגין הכל עבדיו וקדשא בריך הוא) איגנון בדין איקשוט. ובגין לאעbara מזיה היהו זוחמא דקביילת בהאי עלמא ועל דא אתבר היהו גופא ואתדרביהת נפשא. ובגין לכך קדשא בריך הוא עביד לההוא זבאה דיסביל יסוריין ומכאובין בהאי עלמא ויתנקוי מפלא ויובה לחיי עלמא. ועל דא כתיב (תהלים יא) יי' צדיק יבחן. ונדי, זה אנתמר.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פתח, (ויקרא כא) אך אל הפרכת לא יבא ולא המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשו. אך אל הפרכת לא יבא. תא חזי, בהיא שעטא דההוא נחר דגניד ונפיק

לשון הקודש

ישורים ומכאובים בעולם הארץ ויתנתקה מן הכל ויובה לחיי עולם, ועל בן בתוב (תהלים יא) ה' צדיק יבחן, ונדי, והנה נתבאר.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פתח, (ויקרא כא) אך אל הפרכת לא יבא ולא המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשו כי אני ה' מקדשו. אך אל הפרכת לא יבא – בא ראה, באotta שעיה שאותו הנחר ברוך הוא עושה לאותו האציג שיסבב

רבי אלעזר אמר, כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הוא בדין, כדי לטהר אותה הנפש להביא אותה לעולם הבא ומשום לכך מעשי של קדוש ברוך הוא נ"א

אפיק כל אינון נשמתין ואת עברה נוקבא, בלהו קיימין לנו בקורטה דילנו בסיטו קוורתא.

ובכן נראה את פגמים בההוא סטרא דחויא בישא, בדין כל אינון נשמתין הנפקין, אף על גב הכללו דכין וכללו קדיישין, הויל ונפלו בפגינו, בכל אינון אתרי דמטו אינון נשמתין בלהו את ברו ואת פגינו בכמה צערין בכמה באין, ואילין אינון נשמתין (נשמתין ואחרין) (נ"א נשמתין ראתרין רפיגינו) דאתרעי בהז קדשא בריך הוא לברך את ברו, ואף על גב הנשماتין בעציבו ולא בחדzon.

זו דמליה שריין בגונא דלעילה גוף א Tatfim, נשמתא לנו בגונא דלעילה, וזה בגונא דהא, ובגין כד אלין אינון דבעין לחדרותי בחדרותא דסיחרא, ועל אלין בתיב, (ישעה טו) זהה מידי

לשון הקודש

באים, ואלו הם [בשמות ומקומות] ונ"א נשמות של מקומות של פנים שמתראזה בהם הקדוש ברוך הוא אחר שנשברן, ואף על גב שהנשות בעצב ולא בשמות. סוד הדבר שורדים כמו שלמעלה, הגופ נפנום, והנשמה בפנים כמו שלמעלה, וזה כמו מה שבלן טהורות וכלהן קדושים - הויל ונפלו בפנים, בכל אותם מקומות שהגיעו אותן הנשות, כלם נשברו ונפנמו בכמה צער וכמה שושפע ויוצא, מוציא כל אותן הנשות והנקה מת עברת, כלם עומדים בפנים בחרץ לפנים מה策 מצעה שטייהם. ובshallben נפנמת באותו צד של הנחש הרע, או כל אותן הנשות שיצאות, אף על גב שבלן טהורות וכלהן קדושים - הויל ונפלו בפנים, בכל אותן נשמות שהגיעו אותן הנשות, כלם נשברו ונפנמו בכמה צער וכמה

חדש בחדש ומיד שbat בשבתו יבא כל בשיר להשתחות לפני אמר יי. כל בשיר ודי, דאלין יתחרתון בכלל. ובעינן לחדותי בחדותא דסיהרא.

ואלין אינן בשותפותה חדא בסיהרא פגימין בההוא פגימו דילה, ובגין בה אידי שריא בגינויו תדריר שלא שבקא לו נכמה דאת אמר, (ישעה) ואות דבא ושפלו רוזה. וכתיב, (תהלים לד) קרוב יי לנשברי לב, לאיננו דסבלי עם סיהרא ההוא פגימוי, אינן קריבין לה תדריר. ועל דא לחדות לב נדבאים, באיננו חיים דאתין לה לאתחדתא יהא לו נילקהון. איננו דסבלי עמה יתחרתון עמה.

ואלין אקרון יסוריין של אהבה, של אהבה אינן ולא מניה דההוא בר נש. של אהבה, אינן דאתפיגים נהזרא של אהבה זוטא דאתחדיא מאהבה

לשון הקודש

מיד חדש בחדש ומיד שbat בשבתו יבא כל בשיר להשתחות לפני אמר ה. כל בשיר ודי, שאלו יתחרשו בבל. וארים לחדות בחדותה הלה. ואלו הם בשותפות אחת עם הלהנה פגומים באוטו הפנים שלה, וממשום בה היא תמיד שורה בתוכם, שאינה עזובה אותם,romo שנאמר שם ואות

ויה להם חלוקם, אותם שפוגלים עמה יתחרשו עמה. ואלו אהבה הם, ולא מאותו האדם. של אהבה אותם,romo שנאמר שם ואות